

עמ"י 51292/03/19 - יוסף שאהין סח'נין נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל תחנת אילת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"י 51292-03-19 סח'נין נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

העורר יוסף שאהין סח'נין
ע"כ עו"ד רן אבינועם

נגד

המשיבה מדינת ישראל - משטרת ישראל תחנת אילת

החלטה

1. בתאריך 21.3.2019 הובא העורר בפני בית משפט השלום באילת במסגרת בקשה לשחרור בתנאים מגבילים, על רקע חשד לביצוע עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, איומים והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שהעורר חשוד כי הפר צו הגנה מבית משפט שלום באילת, הגיע לבית של בת הזוג שלו, לקח את הילדים בכוח וסירב להחזיר אותם. כמו כן איים על בת הזוג שלו. לאחר חקירתו השתולל במשרדי החקירות.
2. נציג המשיבה בדיון עתר לשחרור בתנאים מגבילים. הרחקה מהעיר אילת למשך 60 ימים, איסור יצירת קשר עם המתלוננת, ערבות צד ג' של שני ערבים, הפקדה כספית בסך 2000 ₪ וערבות עצמית בסך 5000 ₪. עוד ציין נציג המשיבה כי החקירה בעניינו של העורר הסתיימה ובקשתו נשענת על עילת המסוכנות, בשים לב לסוג העבירות.
3. במסגרת הדיון בבית משפט השלום התנגד ב"כ העורר להרחקת העורר מאילת. כן הסכים להרחקה מהמתלוננת ברדיוס של 200 מטר ואי יצירת קשר עמה, נטען כי לא קיימת סמכות לבית משפט לקבוע תנאים כאמור לעיל, שכן משהסתיימה החקירה ולא הוגשה הצהרת תובע יש להורות על שחרורו. עוד לגישת ב"כ העורר גם תנאי השחרור בערובה המנויים בסעיף 48(א) לא רלוונטיים בעניינו של העורר. כן

מסומך בית המשפט לשיטתו, על פי סעיף 44 לחוק המעצרים, אך ורק לקבוע ערובה כספית בלבד ולא תנאים של הרחקה מאזור או איסור יצירת קשר.

4. בסופו של יום הורה בית משפט קמא על שחרור העורר בתנאי הערובה כדלקמן :

א. איסור כניסה לתחום העיר אילת למשך 45 ימים.

ב. איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת

ג. התייצבות להמשך חקירה לפי דרישה

ד. חתימת ערבות עצמית וצד ג'

5. ב"כ העורר בדיון שהתקיים בפני חזר על טיעונו בבית משפט קמא. מנגד, ב"כ המשיבה עתרה לדחות את הערר שכן לגישה קמה לבית משפט השלום סמכות להורות על קביעת תנאי שחרור במתכונת שקבע.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בהחלטת בית משפט קמא הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות שכן ההשגות שהעלה ב"כ העורר, הן בכתב והן על פה, במישור המשפטי, כבר נידונו בפסיקת בית המשפט העליון ובתמצית נקבע שקיימת סמכות לבית המשפט לקבוע תנאים במתכונת שקבע. ראה בש"פ 4829/14, בש"פ 7984/17, בש"פ 8874/15, בש"פ 1270/14, בש"ע 1762-05-16.

מיותר לציין, כי לא היה מקום כלל להגיש את הערר על רקע הפסיקה של בית המשפט העליון בסוגיות שהעלה הסנגור המלומד בכתב הערר.

המזכירות תשלח עותק לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.